

**GRIMM JACOB, GRIMM
WILHELM**

TRZY PIÓRA

Grimm Jacob

Trzy pióra

«Public Domain»

Jacob G.

Trzy pióra / G. Jacob — «Public Domain»,

Kwestia wyboru następcy tronu to niełatwa rzecz, szczególnie jeśli jest aż trzech kandydatów. Stary król, jak bajkowy zwyczaj nakazuje, wysyła synów z misją. Za drogowskazy mają im służyć puszczony na wiatr piórka. Dokąd zawędrują bracia, czy zdobywanie tronu musi być trudne i jaką rolę w opowieści odegrają żaby? Odpowiedzi na te pytania mogą okazać się zaskakujące. Kinder- und Hausmärchen, w Polsce nazywane najczęściej baśniami braci Grimm, to legendy i podania ludowe, zebrane przez Jacoba i Wilhelma Grimmów, XIX-wiecznych językoznawców. Zbiór, nierzadko zawierający sceny okrutne, początkowo nie był pisany z myślą o dzieciach i dopiero później został dostosowany do potrzeb młodszych czytelników, niektóre przez samych braci Grimm, inne przez późniejszych wydawców i tłumaczy. Choć od ukazania się pierwszego tomu minęło już ponad 200 lat, baśnie braci Grimm wciąż bawią, straszą i inspirują kolejne pokolenia.

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

6

Jacob i Wilhelm Grimm

Trzy pióra

Był raz król, który miał trzech synów: dwaj byli mądrzy i zdolni, trzeci zaś mówił niewiele, był prostoduszny i zwano go Głuptaskiem.

Gdy król postarzał się, osłabił i rozmyślał o swoim końcu, nie wiedział, który z synów ma po nim zasiąść na tronie.

Więc rzecze¹ do nich:

– Idźcie w świat, a który z was przyniesie mi najpiękniejszy dywan, ten po mojej śmierci zostanie królem.

A iżby² nie było pomiędzy nimi żadnego sporu, zaprowadził ich przed zamek, cisnął³ trzy pióra w powietrze i rzekł:

– Jak one lecą, tak wy powinniście się skierować.

Jedno pióro leciało na wschód, drugie na zachód, a trzecie prosto i nie odleciało daleko, lecz spadło zaraz na ziemię.

I oto jeden z braci poszedł na prawo, drugi na lewo – i śmieli się z Głuptaską, który musiał pozostać tam, gdzie spadło trzecie pióro.

Głuptasek siadł i zasmucił się. Ala spostrzegł nagle, że tuż przy piórze były drzwi w ziemi. Podniósł je, znalazł schody i zszedł po nich. Niebawem doszedł do innych drzwi i usłyszał, jak tam wołano wewnątrz:

„Hej, zielona,
Bez ogona,
Do drzwi myk
I kuśtyk,
Zobacz het,
Zobacz wnet,
Kto tam może
Być na dworze?”

Drzwi się otworzyły i zobaczył wielką, grubą ropuchę, a obok niej masę małych ropuszek.

Gruba ropucha spytała, czego żąda.

– Chciałbym mieć – odparł – najpiękniejszy i najdelikatniejszy dywan.

Na to stara zawołała jedną z młodych i rzekła:

„Hej, zielona,
Bez ogona,

¹ *rzecze* – dziś: mówi. [przypis edytorski]

² *iżby* – aby. [przypis edytorski]

³ *cisnąć* – rzucić. [przypis edytorski]

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.